

още повече, че нарытъ имъ бѣхъ тогава твърдѣ нужны за св. Горж.

Някои отъ отшълници тѣ никъкъ не обычжтъ да хортувжтъ за причинитѣ на обѣтитѣ си, и ся стараятъ даже да затгычатъ подобны распитванія, като че ся боятъ нѣщо. Тѣзи отшълници, какъ то азъ забелѣжихъ, съ страхъ глѣджтъ на сѣкы голѣмецъ, и на офицеръ, кои дохожджтъ на св. Горж, защото ся боятъ да узнаятъ въ него бившій тѣ си начальникъ. Тяхното минало е тъмно

Ето сичко, кое успяхъ да узная, кога то распитвахъ калугеры тѣ за причини тѣ кои сж ги подбудили кѣмъ калугерство то. Остава само да прибавимъ, че повече то отъ простый народъ (Руси), кои сж навикнали кѣмъ непривлекалности юще въ мѣръ, губитъ на св. Горж твърдѣ малко, и подиръ непродължителна та борба съ различни мѣрескы привычки, съвършенно ся свикнуvajтъ съ св. Горж. Тѣзы отшълници не знаjтъ пскушенія на умъ тѣ, най страшно то отъ св. Горскы тѣ искушенія. Нѣ кѣкво е тука за човѣкъ, кой то малко или много е развитъ, кой то е привикнжлъ кѣмъ по добра обстановка, особенно ако той необдуманно ся е постригжлъ, кога то нечаяно ся е разболялъ на св. Горж. Страшно е състояніе то на тѣзы хора!!

Помня симпатична та личность на о. Анатолія, едного отъ св. Горскы тѣ мжченици, кой то въ теченіе то на десjтъ години напрасно ся сили да потжчи артистическы тѣ порыви на душж тж си и да ся подвре подъ общинскый тѣ уставъ. Той някога былъ музикантъ, даже управлявалъ оркестръ и пѣвци тѣ (хоръ), былъ въспитанъ прилично и привикнжлъ на комфортабеленъ животъ. Някои странници, кои обмирисали сичкы тѣ святины, и псцѣлували сичкы тѣ архипастирскы ржцѣ, измами ли го да пжтуvajтъ за Божи—гробъ, и той отишелъ, безъ да мысли, че за винагы ся